



Länsstyrelsen
Västerbotten

Remissvar

Datum
2017-09-29

Ärendebeteckning
811-7189-2017

1(2)

Kulturdepartementet
Enheten för diskrimineringsfrågor
103 33 Stockholm

Remissvar: Nästa steg? – Förslag för en stärkt minoritetspolitik (SOU 2017-60).

Diarienummer: Ku2017/01534/DISK

Länsstyrelsen Västerbotten har såsom beskrivet i regleringsbrevet ett uppdrag att redovisa tillämpning av lagen om nationella minoriteter rörande interna och externa insatser, inklusive vilket stöd man gett till kommunerna i deras arbete. Remissvaret berör de frågor som relaterar till länsstyrelsens uppdrag.

I nedanstående text där Länsstyrelsen nämns avses, om inte vidare förtydligat, Länsstyrelsen Västerbotten.

Sammanfattning

Utredningen bör genomgående ha ett tydligare jämställdhetsperspektiv. Instiftandet av en ny uppföljningsmyndighet tycks inte vara tillräckligt välgrundat och bör omvärderas. Mycket av nuvarande kunskap och nätverk går förlorad i och med en sådan lösning. Länsstyrelsen bör få adekvat finansiering för det arbete man förväntas genomföra. Att istället utöka kommunernas ansvar och finansiering förväntas få marginell effekt då små kommuner redan idag har betydande svårigheter att leva upp till det grundläggande skyddet. Länsstyrelsen tillstyrker förslaget med förbättrad hälsovård för samer som i många fall upplever en särskild utsatthet.

3.7 Behov av mer kunskap om eventuella skillnader mellan könen

Jämställdhets- och barnperspektiv omnämns i utredningen, dock görs detta bristfälligt och bör genomsyra alla delar av betänkandet på ett mer tillfredsställande sätt. Utredaren bör även trycka på att öka kunskapen om eventuella skillnader mellan kvinnor och män, inte minst utifrån ett perspektiv att nationella minoriteter ofta faller inom ramen för ett flertal diskrimineringsgrunder, dvs ett intersektionalitetsperspektiv.

5.2 En nystart för uppföljning och samordning av minoritetspolitiken

Länsstyrelsen uppmuntrar viljan att utplacera statliga myndigheter i landet i enlighet med Landsbygdskommitténs slutbetänkande, dock förefaller anledningen till inrättandet av en ny myndighet för uppföljning svagt

grundat. Man har inte på ett trovärdigt sätt förklarat varför den nuvarande ordningen behöver förändras. Risken är att uppföljningsarbetet försvagas genom förslaget, vilket också framkommer i de särskilda yttranden som angivits. Därtill besitter nuvarande uppföljningsmyndighet Länsstyrelsen Stockholm en gedigen kunskap om frågan samt har etablerade nätverk som i och med inrättandet av en ny utlokaliserad myndighet med stor sannolikhet kommer gå förlorad.

Länsstyrelsen noterar att dess uppdrag föreslås bestå och utöver detta föreslås kunna bistå en eventuell ny myndighet, dock fortsatt utan finansiering eller särskilt anslag. Möjligheten att kunna utföra uppdraget utan särskilda medel synes vara liten. I dagsläget får den uteblivna finansieringen resultatet att frågan nedprioriteras på myndigheten, något man återkommande kan se i länsstyrelsernas årsrapportering.

Utredaren föreslår däremot utökat kommunalt stöd för framtagandet av bland annat handlingsplaner. Då effekten av dessa medel kan ifrågasättas föreslås att dessa medel istället tilldelas länsstyrelserna.

Vidare kan ytterligare uppgifter som tillskrivs mindre kommuner såsom i Västerbottens inland som redan idag upplever det svårt att tillgodose grundskyddet innebära en betydande belastning och därför inte vara behjälpligt i uppfyllandet av de minoritetspolitiska målen.

9 De nationella minoriteternas behov inom hälso- och sjukvård

Insatser som syftar till att förbättra hälsovården för den särskilt utsatta samiska folkgruppen är angelägna. Det gäller såväl renskötselarbete med de risker som det medför som andra specifika hälsorisker inkl. psyko-sociala effekter av den utsatthet som många samer, inte minst ungdomar, upplever.

I detta ärende har landshövding Magdalena Andersson beslutat. Utredare Susanna Lantz har varit föredragande.

Magdalena Andersson
Landshövding

Susanna Lantz
Utredare